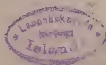
MAXIME VIR

SUPERIS QVO NIL VICINIUS HECLA
NOVIT, IN HYBLÆA VIVE-
RE DIGNE ROSA.
QVÆ RUTILO SUPERUM VULTUS MO-
DO PURPURAT ORTU,
SIT,

VIDALINE,

TIBI LÆTA TUISQVE
DIES:
UTQVE NOVOS NOVUS USQVE MI-
HI NASCARE PER ANNOS,
DE NOSTRIS, PRÆSUL, DENT
TIBI FATA DIES.

DENT PYLIAS LUCERE NIVES, ET NESTORIS ANNIS
SVAVIUS EXPLETIS, JANE, ROGO, ADDE TUOS.

Hafniæ Calend: Januar.
Anno 1701.

Ità
humili animô voveo,
& ſeqventia
Extemporali calamô
offero
Sanctiſſimæ Purpuræ Tuæ
devotiſſimus Cliens
& Cultor

EDWARDUS LONDEMANN.

Imprimatur,
O. W. WORM.

agne Vir, hybernus famula qvem fronte Bootes
Lambit, & incanâ ſpumea Jökla ſtolâ,
Magne Vir, in cerebro Latium qvi contrahis unus,
Et Romam in media Thule habitare facis,
Magne Vir, infractâ cui ſupplicat ægide Pallas,
Et cui ſed ſoli nubere tota cupit,
Ponito divinum, qvo pellis nubila, nutum,
Qvem Cato vel credit vel vovet eſſe ſuum,
Ponito, dum nullâ lucentes pumice ceras
Aſpicis, & ſterili murmure verba latro.
Ecce! hodie propriô pubeſcit funere Janus,
Et trahit è buſto vitam animamq; ſuo.
Nam lethum eſt illi Venus, in lethoq; voluptas,
Qviq; ſenex nuper, nunc nitet ille Puer.
En canuſinatus ſudat ſub ſumine Maurus,
Et fumant botulis compita feſta ſuîs,
En Sinueſſani dantur ceromata præli,
Qvodq; ferax pingvî vulnere ſylva vomit.
At qvæ mella Tibi tremulus, Vir Magne, Tribulis
Offero, qvô veſtros placo liqvore focos?
Non Cariota mihi pretioſô roſcida ſputô,
Non de Callaico pocula nata luto.
Non mihi Ledæo fervet toga pota veneno,
Aut rarum è toſtis montibus albet ebur.

Non

Non gemmata tegunt lati Chryſendeta rhombi,
At macer in nuda, cammare, lance rubes.
Dat Tibi pro nummis numeros macilenta papyrus,
Hòc tamen æternùm munere Cræſus ero.
Forſitan & Veſtras ſi victima diluet Aras,
Stabo Tuis ſupplex Iphigenia focis.
En Tua non aliö ſolvetür Gratia Taurö,
Non alio aſpergi debet & illa croco.
Tu meus es STILICHO, Chiron tua dextera, lucet,
Excipe Te, noſtræ non Pharos ulla Rati.
Si mihi Te das, ſalvus ego: ſi tollis, & æger,
Et, ruptô vitæ ſtamine, nullus ero.
Non volo, ſi vellent ſuperi, vel Plejas haberi,
Hecla ſui famulum dum ſciat eſſe Jovis.
Noſtra Tuô tantùm ſi Muſa fovetur Aſylo,
Nil dolet Auguſtî non patuiſſe fores.
Perge meas roſulas fæcundô aſpergere nimbô,
Et mihi Junonis vel Jovis imber erit.
Sic canet & præſens & poſtera turba, fuiſſe
Te mihi, vel Niſo qvod fuit Ida ſuo.
Dignare æternö, qvæ hic do, colocaſia vultu,
Nam nihil aut aloës, aut grave fellis habent.
Cum Tibi do chartam, eſt vilis modò chartula, Phryxi,
Qvando ſacra apprendit Dextera, Vellus erit.

HAFNIÆ, Literis VIDUÆ Juſtini Hög Acad. Typogr.